

தேவாரத் திருமுறைகளில் இசைக்கருவிகள்

முனைவர் ச.வைத்தீஸ்வரன்,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக்கல்லூரி, திருவண்ணாமலை – 606 603.

E-Mail – sveswaran45@gmail.com

5

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இசைக்கலை மிகவும் பழமை வாய்ந்த கலையாகும் . தமிழுக்கும் பக்திக்கும் இசைக்கும் நெருங்கிய உறவுண்டு. தொல்காப்பியத்திலேயே இசைக்குறிப்பு மற்றும் இசைக்கருவிகள் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள், சங்கம் மருவியகால இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்களில் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய இசைக்கருவிகள் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகளில் மூவர் பாடிய தேவாரத் திருமுறைகளில் இடம்பெறும் இசைக்கருவிகள் தோற்கருவிகள் , துணைக்கருவிகள் , நரம்புக் கருவிகள் , கஞ்சக் கருவிகள் என நான்கு நிலைகளில் அமைந்திருப்பதையும், அக்கருவிகள் குறித்து இடம் பெறும் கருத்துகளையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

முன்னுரை/ ஆய்வு நோக்கம்

இசைப்பாடல், பரதநாட்டியம், கூத்து முதலியவற்றிற்கு இசைக்கருவிகள் இன்றியமையாதவை. குரலிசைக்குத் துணையாக இசைக்கப்படுவது மட்டுமின்றி, தனித்த நிலையில் இசைக்கப்படுவனவாகவும் இசைக்கருவிகள் விளங்குகின்றன. இக்கருவிகள் திருக்கோயில்களிலும், அரசைப் புகழ்ந்து பாடுவதிலும் சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதற்குப் பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநர் ஆற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை முதலிய நூல்கள் சான்றாக உள்ளன. பக்தி இலக்கியக் காலத்தில், திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்களுக்குத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்பவர் அவருடனே பல தலங்களுக்கும் சென்று யாழின்மூலம் பண் அமைத்தார் என்ற செய்தி திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு மூலம் அறியமுடிகிறது. சைவசமய முதல் ஏழு திருமுறைகளில் பல இடங்களில் இசைக்கருவிகள் குறித்த செய்திகளும் பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளமையை வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்

இசைக்கருவி வகைகள் – தோற்கருவிகள் – துணைக்கருவிகள் – நரம்புக் கருவிகள் – கஞ்சக் கருவிகள்

இசைக்கருவி வகைகள்

இசைக்கு உரிய ஓசைகள் தோல்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி போன்றவற்றில் உருவாகும். இக்கருவிகளால் உண்டாகும் ஓசைகளை ஒழுங்குபடுத்தி இசையை

உருவாக்கினர். இசையைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் இசைக்கருவிக்குப் “பறை” என்றும், இன்பமாக பொழுதுபோக்கும் மக்கள் பயன்படுத்தும் இசைக்கருவி “யாழ்” என்றும் தொல்காப்பியத்தில் இருவகை இசைக்கருவிகள் இடம்பெறுவதை,

**“தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப”¹**

என்னும் நூற்பா சுட்டுகிறது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் யாழ் என்னும் சொல் பழந்தமிழர் வகுத்த பண்ணிசையைக் குறிக்கும். பண்வகைகளை “யாழின் பகுதி” எனவும் இசை நூலை “நரம்பின் மறை” எனவும் தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார். சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுக்காதையில் பண்டைத்தமிழரின் முளரியாழ், சுருதிவீணை, பாரிசாதவீணை, சதுர்தண்டி வீணை போன்ற நரம்புக்கருவிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன .

“பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை தடாரி, அந்தரி, முடிவு, சந்திரவலையம், மொந்தை, முரசு, கண்விடு தூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபாறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறை”² போன்றவை பண்டைத்தமிழர் பயன்படுத்திய தோற்கருவிகளாகும்.

புல்லாங்குழல், நாகசுரம், முகவீணை, மகுடி, தாரை, கொம்பு, எக்காளை முதலியன உலோகத்தாலும் மரத்தாலும் செய்யப்பட்ட துளைக்கருவிகளாகும். சங்கு என்பது இயற்கையாக விளைந்த துளைக்கருவி.

மரத்தினால் செய்யப்பட்டு நரம்புகள் அல்லது கம்பிகள் பூட்டப்பட்டவை நரம்புக் கருவிகள். யாழ், வீணை, தம்பூரா, கோட்டுவாத்தியம், பிடில் முதலியன இதற்குச் சான்றுகள் .

வெண்கலத்தால் செய்யப்படும் தாளம், குண்டுதாளம், பிரமதாளம், ஜாலர் முதலியன கஞ்சக் கருவிகளாகும். பன்னிருதிருமுறைகளில் 76 வகையான நாலவகைக்குட்பட்ட கருவிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன .

தோற்கருவிகள்

தோல்கருவிகள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டுத் தோலால் கட்டப்பட்டவை. மூவர் பாடிய தேவாரப்பதிகங்களில் 23 வகையான தோற்கருவிகள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இடக்கை

இசைப்பாட்டிற்குப் பக்கவாத்தியமாக “இடக்கை” உபயோகப்படுத்தப்பட்டது . இதைத் துடியின் வகைகளுள் ஒன்று என்றும் குறிப்பிடுவர் . “ஆவஞ்சி” குடுக்கை என்றும் கூறப்படுகிறது . இக்கருவி இடக்கையால் வாசிக்கப்படுவதாகும் . “துடி தக்கையோடு மடக்கை ”³ எனத் திருமுறை இக்கருவியைச் சுட்டுகிறது.

உடுக்கை

துடியினைப் போன்றதே உடுக்கையாகும். இதன் சுற்றுப்புறத்தில் சிறு துவாரங்களும் அதில்

கயிறுகளும் இறுகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் .

**“மோனத்து இருந்த முன்னோன் கூத்தில்
உடுக்கையில் பிறந்தது ஓசையின் சுழலே ”⁴**

என்று சாத்தனார் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன்வழி சிவபெருமானின் கையில் இருக்கும் உடுக்கையில் இருந்து பிறந்ததே ஓசையாகும். ஓசையிலிருந்து பிறந்ததே இசையின் உயிர்ப்பு என்றும் புலனாகிறது. அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த உடுக்கையைத் திருமுறைகள் தமருகம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன.

“தண்டுக்கை சார நடம் பயில்வார் ”⁵ என்பது அப்பாடலடியாகும்.

கல்லகு

இக்கருவி குறித்து திருமுறைகளில்,

**“கல்லகு நெடும்புருவக் கபாலம் ஏந்திக்
கட்டங்கத்தோடு உறைவார் காப்புகளே ”⁶** என்றுரைக்கப்படுகின்றது.

கல்லவடம்

**“.....கல்லவடமிட்டுத்
திசைதொழுதாடியும் பாடுவார்”⁷** என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது.

குடமுழவு

முழவு வகைகளுள் ஒன்று குடமுழவாகும். உலோகக் குடத்தின் வாயில் தோல் சுற்றப்பெற்ற வாத்தியக் கருவியாகும் . திருமுறையில்,

**“சுற்றுமே தொண்டைவாய் உமை ஓர் பாகம்
கூடுமே குடமுழவம் வீணை தாளம் ”⁸** என்று குறிப்பிடப்படுகிறது

குடமுழா பஞ்சமுக வாத்தியம் என்றும் கூறப்பெறுகின்றது.

கொடுகொட்டி

திருஆரூர்ப்பதிகத்தில் பழமையான இசைக்கருவிகள் பல கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் கொடுகொட்டியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை,

**“கொக்கரை குழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்கமே பகுவாயன பூதங்கள் ”⁹** என்ற அடியால் அறியலாம்.

சச்சரி

திருமுறையில் இவ்விசைக்கருவி

**“குருமணியை குழல் மொந்தை தாளம் வீணை
கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணியானை”¹⁰** என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சல்லரி

சல்லரி என்பது தோலால் மூடிய ஒருவகை பறையாகும் . இது சல்லி, சல்லிகை, எல்லரி என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறது. சல்லிகை என்ற பெயர் கூத்தராற்றுப்படையிலும் கூறப்படுகிறது. திருமுறையில்,

“சல்லரி யாழ்வு முடிவு மொந்தை குழல் தாள மதியியம்ப”¹¹ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தக்கை

இது இசைக்கருவிகளுள் ஒன்று. இக்கருவியை வைத்துக் கொண்டு கதைப்பாடல்கள் பாடுவர் . திருமுறைகளில்,

“தழைஆர் சடைகண்டேன் தன்மை கண்டேன்

தக்கையோடு தாளம் கறங்கக் கண்டேன்”¹² என இக்கருவி இடம்பெறுகிறது.

தண்ணுமை

இக்கருவி மிகவும் பழமையானது. இக்கருவி திருமுறைகளில்,

“தண்டுந் தாளமும் குழலும் தண்ணுமைக் கருவியும்”¹³ என்று சுட்டப்படுகிறது.

தமருகம்

இக்கருவி திருமுறைகளில்,

“நீற்றவன்காண் நீர் ஆகித் தீஆனான் காண்

நிறைமழுவும் தமருகமும் எரியும் கையில்”¹⁴ என்று சுட்டப்படுகிறது.

துந்துமி

துந்துமியைத் தேவலோகப் பறை என்றும் மன்மதனது இசைக்கருவி என்றும் உரையாசிரியர்கள் குறிக்கின்றனர். துந்துமி என்றும் பாடல்களில் சுட்டப்படுகிறது. இதற்கு,

“கொட்டிப் பாடுமிந் துந்துமியொடு.....”¹⁵ என்றவரி சான்றாக அமைகிறது.

துடி

துடி என்பது இருமுகத் தோற்கருவியாகும் . இதனை இடைக்கருவி என்றும் இடை சுருங்கிய பெரும்பறை எனவும் கூறப்படுகிறது. துடியைக் “கறங்குதுடி”¹⁶ என்று திருமுறை கூறுகிறது.

பறை

பழமையான இசைக்கருவிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் வகைகளைத் தொல்காப்பியர், குறிஞ்சி - தொண்டகப்பறை, முல்லை – ஏறுகோட்பறை, மருதம் –நெல்லரிப்பறை, நெய்தல் – நாவாய்ப்பறை, பாலை –துடிப்பறை என்று கருப்பொருள்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார் . திருமுறைகளில் “கொட்டும் பறை உடை”¹⁷ என்ற அடியில் இக்கருவியைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

பம்பை

பம்பை என்பது சிவபெருமானிடம் இருக்கும் ஓர் இசைக்கருவியாகும். இக்கருவி திருமுறைகளில், “மாடு சென்று இசைப்பவும் மருங்கு பம்பை கொட்டவும்”¹⁸ என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது.

பிடவம்

இக்கருவி திருமுறைகளில் “பீடுஉலாம் தளைசெய்வார் பிடவம் மொந்தை”¹⁹ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பேரிகை

பேரிகை என்பது போர்ப்பறைகளுள் ஒன்றாகும். இது பதினைந்து வகையான வன்மக் கருவிகளுள் ஒன்றாகும். பேரிகை பற்றி “பெருமேதை மறையொலியும் பேரிமுழவொலியும்”²⁰ என்ற திருமுறையடிகளில் காணலாம்.

முரசு

முரசு என்பது முழவில் ஒருவகையாகும் . இதனை வீர முடமுவு என்றும் கூறுவர். “வார்கொள் நல் முரசு”²¹ என்ற அடி சான்றாக அமைகிறது.

முரவம்

இக்கருவி திருமுறையில் , “முரவ மொந்தை முழா வொலிக்க”²² என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது.

முழவு

சங்க காலந்தொட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்ட தோற்கருவிகளுள் ஒன்று முழவு ஆகும். இது முகத்தோல் கருவி எனவும் மென்மைக் கருவி எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. “பண்டமுழவும் பல வோசையும்”²³ என்று திருமுறை பதிவு செய்துள்ளது.

மொந்தை , மத்தளம்

இக்கருவிகள் திருமுறைகளில்

“.....குழல் தாளம் வீணை மொந்தை
வடுவிட்ட கொன்றையும் வன்னியும்
மத்தளமும் வாள் அரவும்”²⁴

என்ற பாடலடிகளில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

துளைக் கருவிகள்

முதல் ஏழு திருமுறைகளில் கொக்கரை, குழல், சங்கு, தாரை, வங்கியம் எனும் ஐந்து துளைக்கருவிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

குழல்

மூங்கிலினால் இக்கருவி செய்யப்படுவதால் புல்லாங்குழல் என்று இதனை அழைப்பர். சந்தனம், செங்காலி என்னும் மரங்களினாலும் இது செய்யப்படுவதும் உண்டு. இதன் பிண்டி இலக்கணம், துளையளவு இலக்கணம், துளைகளில் இசையிறக்கும் இலக்கணம் முதலியவை பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் உரை குறிப்பிடுகிறது. இது முதற்காலத்தில் இசைப்பாட்டிற்கும் நாட்டியம் மற்றும் நடனங்களுக்கும் பக்கவாத்தியமாக இசைக்கப்பட்டது. இக்காற்றிசைக் கருவி இனிமை காரணமாக தீங்குழல், இன்குழல், அறல்குழல் என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மூவர் தேவாரத்தில் “தாளங்கள் கொண்டும் குழல் கொண்டும்”²⁵ என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கொக்கரை

கொக்கரை என்பது சங்கில் ஒருவகையாகும் . இதனை வலம்புரிசங்கு என்பர். திருமுறைகளில் “கொக்கரையொடு பாடல் உடையான்”²⁶ என இச்சங்கு வகைக் கருவி இடம்பெறுகிறது.

சங்கு

இது இயற்கை இசைக்கருவியாகும். திருக்கோயில்களிலும் பிறவிடங்களிலும் மங்கல இசைக்கருவியாக விளங்குகிறது. சங்கின் தலைப்பகுதியின் நடுவில் ஒரு துளையிட்டு இதனை இசைப்பர். திருமுறைகளில், “விருப்பினொடு வெண்சங்கம் ஊதா ஊரும்”²⁷ என சங்கு இடம்பெறுகிறது. தாரை

திருஞானசம்பந்தரின் பிறப்பின் போது “தாரை ” முதலான கருவிகள் முழங்கியதைச் சோக்கிழார்,

“சங்கபடகம் கருவி தாரை முதல் ஆன

எங்கணும் இயற்றுபவர் இன்றியும் இயம்பும்

மங்கல முழக்கொலி மலிந்த மறுகெலாம்”²⁸ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நரம்புக்கருவிகள்

பழங்கால இசைக்கருவிகளுள் நரம்புக் கருவிகளும் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. யாழ், வீணை என்ற நரம்புக்கருவிகள் தேவாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

யாழ்

யாழ் பல நரம்புகளைக் கொண்ட ஒரு இசைக் கருவியாகும் . சகோடயாழ், செங்கோட்டு யாழ், மகர யாழ், வில்யாழ் எனப் பலவகைகளாக யாழ் சுட்டப்பெறுகிறது. மூவர் தேவாரத்தில் வகைமை பற்றிச் சுட்டப்படாமல் யாழ் என்றே இக்கருவி குறிக்கப்படுகிறது. திருமுறைகளில் ,

“அறை கலந்த குழல் மொந்தை வீணை யாகமும்

அந்தரத்தின் கந்தருவர் அமரர் ஏத்த”²⁹ என்ற அடிகளில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

வீணை

யாழ் என்ற கருவியின் வளர்ச்சியே வீணை என்ற கருவியாகும் என்பர். ஆனால் மூவர் தேவாரத்தில் இரு கருவிகளும் தனித்தனியே சுட்டப்பெறுகின்றன. திருவாசகத்திலும் “இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்”³⁰ என்று தனித்தனியே கூறப்பட்டுள்ளது. திருமுறைகளில் “மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்”³¹ என வீணை இடம்பெற்றுள்ளது.

கஞ்சக் கருவிகள்

வெண்கலம், பித்தளை முதலிய உலோகங்களால் செய்யப்பெறும் கருவிகள் உலோகக் கருவிகளாகும். இதனைக் கஞ்சக் கருவிகள் என்றும் கூறுவர். பொன்னால் ஆகிய தாளத்தை இறைவன் திருஞான சம்பந்தருக்கு வழங்கினான் என்ற செய்தி அவரது வரலாறு வழி உணரமுடிகிறது. இவ் உலோகக் கருவிகளுள் கஞ்சம், கிண்கிணி இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கவை. திருமுறைகளில்,

“கொண்டபாணி கொடுகொட்டி தாளங்கள்”³²

என வருவதைச் சுட்டலாம் . “கிண்கிணி” எனும் உலோகக் கருவியும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தில், “கிண்கிணியான் கையதோர்”³³ என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

முடிவுரை

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் இசையுடன் பாடத்தகுந்தவை. தமிழும், பக்தியும், இசையும்

ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. மூவர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களில் கூறப்படும் இசைக் கருவிகள் நான்கு வகைகளில் அமைகின்றன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நூ.20
2. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, ப.81
3. திருஞானசம்பந்தர், 3: 334: 5
4. சாத்தனார், கூத்தநூல், பாயிரம்
5. திருஞானசம்பந்தர், 1: 65: 10
6. மேலது, 3: 5: 7
7. மேலது, 3: 9: 6
8. மேலது, 2: 9: 3
9. மேலது, 1: 7: 4
10. திருநாவுக்கரசர், 4: 3: 11
11. திருஞானசம்பந்தர், 3: 81: 2
12. மேலது, 3: 37: 10
13. மேலது, 2: 94: 6
14. திருநாவுக்கரசர், 6: 4: 10
15. சுந்தரர், 7: 49: 6
16. திருஞானசம்பந்தர், 3: 76: 5
17. திருநாவுக்கரசர், 6: 10: 2
18. திருஞானசம்பந்தர், 3: 53: 6
19. திருநாவுக்கரசர், 6: 10: 2
20. சுந்தரர், 7: 16: 2
21. திருநாவுக்கரசர், 5: 59: 6
22. திருஞானசம்பந்தர், 3: 74:8
23. மேலது, 2: 145: 10
24. மேலது, 1: 13: 12
25. திருநாவுக்கரசர், 4: 104: 7
26. மேலது, 3: 59: 4
27. மேலது, 6: 95: 5
28. பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்தர் புராணம், பா.1936
29. திருநாவுக்கரசர், 6: திருமழபாடி, பா.2
30. திருவாசகம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, பா.4
31. திருநாவுக்கரசர், 5: 204: 1

32. மேலது, 5: 92: 2

33. திருஞானசம்பந்தர், 1: 61: 3

துணைநூற்பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்
2. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், வர்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு – 2002
3. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், வர்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு – 2002
4. சுந்தரர் தேவாரம், வர்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு – 2002
5. மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம்
6. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, தமிழர் வளர்த்த அழகுக்கலைகள், நாம் தமிழர் பதிப்பகம், சென்ன-5

